

06-09

† Ἡ ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος θαύματος
ἐν Κολασσαῖς, ἥτοι ἐν Χώναις, παρὰ τοῦ
Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡῳ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,...

Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...
Ἦχος δ'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Σπῆχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος δ'

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχι-
στράτηγε, δυσωποῦμέν σε αἰεὶ
ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς σαῖς
δεήσεσι τειχίσῃς ἡμᾶς, σκέπη τῶν
πτερύγων, τῆς αὐλοῦ σου δόξης,
φρουρῶν ἡμᾶς προσπίπτοντας,
ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· Ἐκ τῶν κιν-
δύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς τα-
ξίαρχος τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Δόξα Πατρὶ... (Τό ὡς ἄνω)

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ
Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον,
διάσου Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πε-
φανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ
ένώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν
ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμε-
νος, δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρω-
τόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Κάθισμα

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Οἱ τῷ ναῶ σου τῷ σεπτῷ παρε-
δρεύοντες, καὶ ἐν αὐτῷ σε εὐσεβῶς
μεγαλύνοντες, ὡς τῶν αὐτῶν
τάξεων πρωτεύοντα, πίστει δυσω-
ποῦμέν σε, Ἀρχιστράτηγε θεῖε·
Πάσης ἐξελοῦ ἡμᾶς, τῆς ἐχθρῶν τυ-
ραννίδος, καὶ τῆς μελλούσης ρύσαι
ἀπειλῆς, καὶ τῆς γεέννης ταῖς σαῖς
παρακλήσεσι.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε,
τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ
ἀνάξιοι. Εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο
πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο,
ἐκ τοσοῦτων κινδύνων, τίς δὲ
διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους;
Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ,
σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ
παντοίων δεινῶν.

Κάθισμα

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Τῶν ἀσωμάτων λειτουργῶν
Ἀρχιστράτηγε, ὁ κατ' ἐνώπιον
Θεοῦ παριστάμενος, καὶ ταῖς
ἐκεῖθεν λάμψεσι λαμπόμενος,
φαίδρυνον ἁγίασον, τοὺς πιστῶς

σε ὑμνοῦντας, πάσης ἀπολύτρωσαι, τοῦ ἐχθροῦ τυρρανίδος, καὶ εἰρηναίαν αἵτησαι ζωὴν, τοῖς Βασιλεῦσι καὶ πᾶσι τοῖς πέρασιν.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Τῇ Θεοτόκῃ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοί, καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα, σπεῦσον ἀπολύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς χῦμα.

Ελέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλήθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Κοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ

εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Λπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Οτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Λγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦδὴ α'. Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος πλ. δ' Ὁ Εἰρμός.

Υγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν,
καὶ τὴν αἰγυπτίαν μοχθηρίαν δια-
φυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα, Τῷ
Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Υγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν,
καὶ τὴν αἰγυπτίαν μοχθηρίαν δια-
φυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα, Τῷ
Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Σπῆχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρα-
σμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σω-
τηρίαν ἐπιζητῶν, ὦ Μῆτερ τοῦ
Λόγου καὶ Παρθέने, τῶν δυσχερῶν
καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Σπῆχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβο-
λαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί
μου τὴν ψυχὴν, εἰρήνευσον, Κόρη,
τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ
σου, Πανάμωμε.

Σπῆχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶ-
σον ἡμᾶς.

Ὡτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν,
δυσωπῶ, Παρθέने, λυτρωθῆναί με
τῶν δεινῶν, σοὶ γὰρ νῦν προ-
σφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν
καὶ τὴν διάνοιαν.

Σπῆχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶ-
σον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυ-
χὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας
τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον, μόνῃ Θε-
ομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λο-
χεύτρια.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀρχιστρατήγου, Ἦδὴ α'.

Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου

Σπῆχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς θείαις λαμπρότησι, κατα-
στραπτόμενος πάντοτε, τὸν νοῦν
μου καταύγασον, τοῦ ἀνυμῆσαι
σε, Ἀρχιστράτηγε, τῶν ἄνω στρα-
τευμάτων, ἀπάντων κραταίωμα,
τῶν προστρεχόντων σοι.

Σπῆχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ Νοῦς ὁ προάναρχος, ὑπερκο-
σμίῳ ταξίαρχον, ἀνέδειξε τάξεως,
σὲ παναοίδιμε, Ἀρχιστράτηγε, καὶ
φῶς τῶν ἐν τῷ σκότει, καὶ θεῖον
ἀγλάϊσμα, τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ.

Σπῆχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νόων προηγούμενος, τῶν
οὐρανίων ἐν πνεύματι, τοῖς κάτω
πανάριστε, Μιχαὴλ δέδοσαι, περι-
τείχισμα, καὶ κράτος καὶ ῥομφαία,
ἐχθροὺς κατασφάττουσα, καὶ
ἀφανίζουσα.

Σπῆχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς. Θεοτοκίον

Παρθέने πανάμωμε, ἡ τῶν
Ἀγγέλων εὐπρέπεια, ἀνθρώπων
βοήθεια, σὺ μοι βοήθησον, θαλατ-
τεύοντι, καὶ ζάλη ἀμαρτίας, αἰεὶ
περιπίπτοντι, καὶ κινδυνεύοντι.

Ἄλλος Κανὼν τοῦ Ἀρχιστρατήγου
Ἦδὴ α'

Ἦχος δ'. Τῷ ὁδηγήσαντι πάλαι

Σπῆχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν ἀρχηγὸν τῶν Ἀγγέλων, τὸν
φωταυγῇ ἥλιον, καταυγάζοντα τὴν
γῆν, ταῖς τῶν θαυμάτων λα-
μπρότησι, καὶ τὴν ἀχλὺν ἀπελαύο-

ντα, πάντοτε τῶν πειρασμῶν, χαρμονικῶς ὑμνολογήσωμεν.

Σπῆχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ο τοὺς Ἀγγέλους ποιήσας, φλόγα πυρὸς Κύριε, ἀποπληροῦντας δυνατῶς, τὸ σὸν πανάγιον θέλημα, μέσον αὐτῶν διαλάμποντα, ἔδειξας ὥσπερ ἀστέρα, Μιχαήλ τὸν ἀρχιστράτηγον.

Σπῆχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Υμνολογήσωμεν πάντες, τὸν ἀγαθὸν Κύριον, τὸν δωρησάμενον ἡμῖν, τεῖχος ἐχθροῖς ἀπροσμάχητον, καὶ ἀπερίτρεπτον ἔρεισμα πάντοτε, κινδύνων σῶζοντα ἡμᾶς, τὸν ἱερὸν Μιχαήλ.

Σπῆχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Επιστασίαις σου θεΐαις, ἀποτελεῖς πάντοτε, τὸν θεῖον οἶκόν σου σαφῶς, ἀμαρτωλῶν ἱλαστήριον, ἀδικουμένων προσφύγιον, νόσων τε φυγαδευτήριον πασῶν, Θεοῦ πρωτάγγελε.

Δόξα....

Θραῦσον υἱοὺς τοὺς τῆς Ἄγαρ, διηνεκῶς ἔνδοξε, ἐγειρομένους καθ' ἡμῶν, καὶ τῆς αὐτῶν ἡμᾶς λύτρωσαι, καὶ προσδοκίας καὶ θλίψεως, ὅπως σε ὡς ἀγαθὸν ἡμῶν αἰεί, προστάτην σέβωμεν.

Καὶ νῦν...

Ακατανόητον θαῦμα, πῶς τοῖς βροτοῖς ἦνωται, ὁ ἀκατάληπτος Θεός, ἐκ σοῦ σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἀποτεχθεὶς Ἀπειρόγαμε, σῶζων με τὸν ὑπαχθέντα τῇ φθορᾷ, κλοπῇ τοῦ ὄφους.

ᾠδὴ γ'.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ γ'. ᾠχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμὸς.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλόανθρωπε.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλόανθρωπε.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, Σέ, Θεογεννητορ, Παρθένε, σὺ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰκετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου, σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἷτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον, πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν Ἰσχυί, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον

ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρώστίαις, καὶ νοσε-
ροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ, Παρ-
θένε, σὺ μοι βοήθησον, τῶν
Ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῇ σε
γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε,
τὸν ἀδαπάνητον.

Κανὼν α΄,

ᾠδὴ γ΄, τοῦ Ἀρχιστρατήγου

ᾠχος δ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ

Σπῆχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ρώμη τῇ θεῖᾳ, Στρατηγὲ τῶν
Ἀγγέλων πανεύφημε, περιέρχῃ
πᾶσαν γῆν, δεινῶν ἡμᾶς ἐξαι-
ρούμενος, τοὺς προσκαλουμένους
σου, τὸ θεῖον ὄνομα.

Σπῆχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ως θεῖος κήρυξ, ὡς προστάτης
πιστῶν ἀκαταίσχυντος, πλανω-
μένων ὁδηγός, καὶ παιδευτὴς ἐχρη-
μάτισας, Θεοῦ Ἀρχιστράτηγε, θεο-
ειδέστατε.

Σπῆχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοῦ θείου φέγγους, καθαρώτε-
ρον ἔσοπτρον πέφηνας, τὰς
ἐμφάσεις τοῦ σεπτοῦ, λαμπρῶς δε-
χόμενος Πνεύματος, Μιχαὴλ πρω-
τάγγελε, ἀξιοθαύμαστε.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς. *Θεοτοκίον*

Ο τοὺς ἀϋλούς, συστησάμενος
Νόας βουλήματι, τῇ ἐνύλῳ σου γασ-
τρί, οἰκεῖ βουλήσει Πανάμωμε,
σαρκὶ καθορώμενος, ὁ ἀθεώρητος.

Κανὼν β΄, ᾠδὴ γ΄, τοῦ Ἀρχιστρατήγου

ᾠχος δ΄. Ὁ στερεῶν βροντῇ

Σπῆχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ,

πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παρεστηκῶς τῷ θρόνῳ τῆς
Τριάδος, μεθέξει τε θεούμενος, καὶ
φωτιζόμενος ἀστραπαῖς, ταῖς
ἐκεῖθεν πεμπομέναις, τοὺς ὑμνη-
τάς σου φώτισον, Θεοῦ Ἀρχι-
στράτηγε.

Σπῆχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ο Ἰησοῦς ὡς εἶδὲ σε ῥομφαίαν,
ἐν τῇ χειρὶ κατέχοντα, τῇ φοβερᾷ
σου καταπλαγεῖς, θεωρία ἀνεβόα·
Τὶ νῦν προστάσσεις Κύριε, ποιεῖν
τῷ οἰκέτῃ σου;

Σπῆχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους ἄρχων
πάλαι, ὑπὸ Θεοῦ κατέστηκας, Χρι-
στιανῶν δὲ νῦν βοηθός, Ἀρχι-
στράτηγε καὶ ῥύστης, τῶν ἀναγκῶν
ῥυόμενος, αὐτοὺς καὶ τῶν θλίψεων.

Σπῆχ. Ἀρχάγγελε τοῦ Θεοῦ,
πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεγαλωσύνην δῶμεν τῷ Κυρίῳ,
τῷ δόντι ἡμῖν πρόμαχον, καὶ ἐν
ταῖς θλίψεσι βοηθόν, Ἀρχιστράτη-
γον τὸν μέγαν, δι' οὗ βαρβάρων
πάντοτε, ἀθέων λυτρούμεθα.

Δόξα...

Απαγωγῇ βιαία, τοὺς εἰς ἔθνη
ἀλλόφυλα τυγχάνοντας, καὶ δου-
λωθέντας ἐλεεινῶς, ἐπανάγαγε ἐν
τάχει, ἐκδυσωπῶν τὸν Ὑψιστον,
Θεὸν Ἀρχιστράτηγε.

Καὶ νῦν...

Ο Δανιὴλ σε ὅρος γράφει μέγα,
ὁ Ἀββακούμ δὲ Ἀχραντε, ὅρος
κατάσκιον ἀρεταῖς, καὶ Δαυὶδ τε-
τυρωμένον, ἐξ οὗ ὁ Θεὸς σεσάρκω-
ται, τὸν κόσμον λυτρούμενος.

Συναπτή μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,...

Κάθισμα

ᾠχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Οὐρανίων ταγμάτων δημαγωγός, λειτουργός τε τῆς δόξης τῆς θεϊκῆς, ἀξίως γενόμενος, τῇ προσταξεί τοῦ Κτίστου σου, Χριστιανῶν ὑπάρχεις μεσίτης σωτήριος, τῇ αὐλῷ σου δόξη, δεινῶν ἐξαιρούμενος· ὅθεν κατὰ χρέος, εὐφημοῦμέν σε πάντες, τὴν θείαν σου σήμερον, ἀνυμνοῦντες πανήγυριν, Μιχαήλ Ἀρχιστράτηγε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὰ θεῖά σου θαύματα.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρεις, τὸν φέροντα ἅπαντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ Κτίστην τῆς κτίσεως· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθέने, ῥυσθῆναι, πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ πλάστου μου, Δέσποινα Παρθέने ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι ὅσα θέλεις πανύμνητε.

Συναπτή μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

Κοντάκιον

ᾠχος β'

Αὐτόμελον

Ἀρχιστράτηγε Θεοῦ, λειτουργεῖς θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγέ, καὶ ἀρχηγέ τῶν Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν αἵτησαι, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγος.

Ὁ Οἶκος

Ἐφης φιλάνθρωπε ἐν Γραφαῖς σου, πλήθη χαίρειν Ἀγγέλων ἐν οὐρανῷ, ἐπ' ἀνθρώπῳ ἐνὶ μετανοοῦντι ἀθάνατε· ὅθεν ἡμεῖς οἱ ἐν ἀνομίαις, ἀναμάρτητε μόνε καρδιογνώστα, σὲ δυσωπεῖν καθ' ἐκάστην τολμῶμεν ὡς εὐσπλαγχνον, οἰκτεῖραι, καὶ καταπέμψαι ἀναξίους κατάνυξιν Δέσποτα, παρέχων ἡμῖν συγχώρησιν· ὑπὲρ πάντων ἡμῶν γὰρ πρεσβεύει σοι, ὁ τῶν Ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγος.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τῇ ΣΤ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Ἀνάμνησις τοῦ γενομένου παραδόξου θαύματος ἐν Κολασσαῖς τῆς Φρυγίας παρὰ τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ.

Στίχοι

ᾠφθης Μιχαήλ Νῶε σῶ ναῶ νέος,

Χώνη ποταμῶν τὸν κατακλυσμὸν λύων.

Ῥοὺν Μιχαήλ ποταμῶν χώνευσε, Νόων ἀγός, ἕκτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἀθλησις τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Εὐδοξίου, Ζήνωνος, Ῥωμύλου καὶ Μακαρίου.

Στίχοι

Τμήθησαν Εὐδόξιος, Ῥωμύλος, Ζήνων,

Καὶ Μακάριος, μακαριστοί, τοῦ τέλους!

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἑκατὸν τέσσαρες καὶ χίλιοι στρατιῶται, καὶ ἡ ἁγία Καλοδότη, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι

Δεκάς δεκαπλῇ καὶ χιλιάς Μαρτύρων,

Καὶ τετραὺς ἀπλῇ συντελευτῶσι ξίφει.

Καλοδότη, τμηθεῖσα τὴν κάραν ξίφει,

Καλῶν δοτῆρι σοὶ παρίσταται Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Φαῦστος ὁ πρεσβύτερος, Μακάριος, Ἀνδρέας, καὶ ὁ μοναχὸς Βίβος, Κυριακός, Διονύσιος, Ἀνδρόνικος, καὶ αἱ ἅγιοι Ἀνδροπελαγία, καὶ Θέκλα, καὶ Θεόκτιστος ὁ ναύκληρος, καὶ ἕτερος Κυριακὸς ὁ Δημότης, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι

Τὴν γῆν ὁ Φαῦστος ἐκλιπὼν διὰ ξίφους,

Πρὸς φαῦσιν ἦρθη τῆς ἄνω κατοικίας.

Ξίφει θανόντες Μακάριος, Ἀνδρέας,

Ὡδευσαν ἅμφω τὴν μακαρίαν τρίβον.

Τὸν ἀρετῆς στέφανον ἀρνεῖται Βίβος,

Εἰ μὴ στέφανον καὶ τὸν ἐκ ξίφους λάβη.

Διονυσίῳ συμφρονήσαντας δύω, Διονυσίῳ συγκατέκτεινε ξίφος.

Ὡς ἀνδρικὴ τις ἦν Ἀνδροπελαγία,

Πρὸς τὴν κεφαλῆς ἐκτομήν, ὡς ἡ Θέκλα.

Θεόκτιστος ναύκληρος ἐκτμηθεὶς κάραν,

Ψυχῆς ἰθύνει τὸ σκάφος πρὸς τὸν πόλον.

Ὁ Κυριάκος Δημότης, ἀλλ' ἐκ ξίφους,

Συνθιασώτης τοῦ χοροῦ τῶν Μαρτύρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Συνέδραμε καὶ τὰ ἐγκαίνια τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου εἰς τὸ Δεύτερον ἐν τῷ οἴκῳ τῆς Ἀγίας Εἰρήνης.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Καταβαίαι τῆς Ὑψώσεως τοῦ

Τιμίου Σταυροῦ

Ὡδὴ α'. Ὡχος πλ. δ'.

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ῥάβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι, τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς ἅρμασι, κροτήσας ἤνωσεν, ἐπ' εὖρους διαγράψας, τὸ ἀήττητον ὄπλον. Διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ὡδὴ γ'.

Ράβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται, τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα. Τῇ στειρουούσῃ δὲ πρώην, Ἐκκλησία νῦν ἐξήνθησε, ξύλον Σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

Ὡδὴ δ'.

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.

Ὡδὴ ε'.

Ὡ τρισμακάριστον ξύλον! ἐν ᾧ

ἐτάθη Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος δι' οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθεὶς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. **Ὡδὴ ς'.**

Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας Ἰωνᾶς, σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτήριον πάθος προδιετύπου σαφῶς. Ὅθεν τριήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον Ἀνάστασιν ὑπεζωγράφησε, τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει τὸν κόσμον φωτίσαντος.

Ὡδὴ ζ'.

Ἐκνοον πρόσταγμα τυράννου, δυσσεβοῦς, λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς, καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς. Ὅμως τρεῖς Παῖδας οὐκ ἐδειμάτωσε θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμιον· ἀλλ' ἀντηχοῦντι δροσοβόλῳ πνεύματι, πυρὶ συνόντες ἔψαλλον· ὁ ὑπερύμνητος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'.

Ἀινοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, Δημιουργὸν Πατέρα Θεόν, ὑμνεῖτε τὸν συγκαταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα, καὶ ὑπερυψοῦτε, τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός...

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (Ἦχος πλ. δ')

Στίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Στίχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Στίχ. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Στίχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Καταβασία Ὡδὴ θ'.

Μυστικῶς εἶ Θεοτόκε Παράδεισος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν, ὅφ' οὗ τὸ τοῦ Σταυροῦ, ζωηφόρον ἐν γῇ, πεφυτούργηται δένδρον· δι' οὗ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦντες αὐτόν, σὲ μεγαλύνομεν.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

“Οτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

Ἐξαποστειλάριον

Ἦχος β΄. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Αθροίσθητε καὶ ἴδετε, ἡ ἀνθρωπότης ἅπασα, θεάσασθε ξένον θαῦμα, τὸ τελεσθὲν ἐν ταῖς Χώναις, Μιχαήλ ὁ ἀσώματος, ῥάβδῳ τὴν πέτραν ἔρρηξε, καὶ ποταμούς ἠκόντισε, κατερχομένους ἀτάκτως, ἐπὶ τὸ ἅγιον ὕδωρ.

Θεοτοκίον

Ἦχος β΄. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Εἰκόνος ἧς μετέλαβον, θεουργικῶς τῆς κρείττονος, ἐξώσθην, οἴμοι ὁ τάλας! δι’ ἀκρασίας τῆς πάλαι· σὺ δὲ Χριστέ ὡς εὐσπλαγχνος, ἀρρήτως κοινωνήσας μοι, τοῦ χείρονος μετεῖληφας, καινοποιήσας Σωτήρ με, παρθενικῶν ἐξ αἱμάτων.

ΑΙΝΟΙ. Ἦχος α΄.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Εἶτα ἰστώμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν

Σπχὴρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Στίχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ πανηγυρίζοντες, τῷ ἐπὶ θρόνου δόξης, Θεῷ ἐποχουμένῳ, βοήσωμεν τὸν

ὕμνον· Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ οὐράνιος, ὁ συναῖδιος Λόγος Ἅγιος εἶ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον.

Στίχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ πανηγυρίζοντες, τῷ ἐπὶ θρόνου δόξης, Θεῷ ἐποχουμένῳ, βοήσωμεν τὸν ὕμνον· Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ οὐράνιος, ὁ συναῖδιος Λόγος Ἅγιος εἶ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον.

Στίχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Τῶν οὐρανίων πρωτεύων, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ, καὶ παρεστῶς τῷ θρόνῳ, τῷ ἀστέκτῳ ἐν δόξῃ, αὐτόπτα τῶν ἀρρήτων, σῶσον ἡμᾶς, Μιχαήλ ἀρχιστράτηγε, τοὺς ἐν ἀνάγκαις κινδύνων καὶ πειρασμῶν, ταῖς πρεσβείαις σου δεόμεθα.

Στίχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τῶν ἀσωμάτων Ἀγγέλων, πρῶτος ὑπάρχων σαφῶς, καὶ λειτουργὸς τῆς θείας, φωταυγίας ἐκείνης, αὐτόπτης τε καὶ μύστης, σῶσον ἡμᾶς, Μιχαήλ ἀρχιστράτηγε, τοὺς ἐτησίως τιμῶντάς σε εὐσεβῶς, καὶ ὑμνοῦντας τὴν Τριάδα πιστῶς.

Δοξαστικὸν

Ἦχος πλ. α΄

“Οπου ἐπισκιάσει ἡ χάρις σου Ἀρχάγγελε, ἐκεῖθεν τοῦ διαβόλου διώκεται ἡ δύναμις· οὐ φέρει γὰρ

τῷ φωτί σου προσμένειν, ὁ πεσὼν Ἑωσφόρος. Διὸ αἰτοῦμέν σε, τὰ πυρφόρα αὐτοῦ βέλη, τὰ καθ' ἡμῶν κινούμενα, ἀπόσβεσον τῇ μεσιτείᾳ σου, λυτρούμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν σκανδάλων αὐτοῦ, ἀξιῶμνητε Μιχαὴλ Ἀρχάγγελε.

Θεοτοκίον

ᾠχος πλ. α'

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῇ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μεγάλη Δοξολογία

Δοξολογία Μεγάλη. ᾠχος πλ. α'

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω

σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,
Ἄγιος Ἰσχυρός,
Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος δ'

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχι-
στράτηγε, δυσωποῦμέν σε ἀεὶ
ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς σαῖς
δεήσεσι τειχίσῃς ἡμᾶς, σκέπη τῶν
πτερύγων, τῆς αὐτοῦ σου δόξης,
φρουρῶν ἡμᾶς προσπίπτοντας,
ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· Ἐκ τῶν κιν-
δύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς τα-
ξιάρχης τῶν ἄνω Δυνάμεων.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ

Ἀντίφωνον Α'

Ἦχος β'.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν
Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ
ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν
Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας
τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεο-
τόκου...

Στίχ. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ
ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ
βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεο-
τόκου...

Στίχ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον,
πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ
τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεο-
τόκου...

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεο-
τόκου...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. Δίνει, ἡ ψυχὴ μου τὸν
Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ
μου ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως
υὑάρχῳ.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγί-
οις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι
Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς
Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς
αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγί-
οις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι
Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Τὸν ποιήσαντα τὸν
οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν
καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγί-
οις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι
Ἀλληλούϊα.

Στίχ.. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν
αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γε-
νεὰν καὶ γενεάν.

Γῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγί-
οις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι
Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ
Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ κα-
ταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
σταυρω-θεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός,
θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἷς ὢν
τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμε-
νος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ
Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ΄

Ἦχος α΄.

Στίχ. α΄. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγε, δυσωποῦμέν σε ἀεὶ ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς σαῖς δεήσεσι τειχίσῃς ἡμᾶς, σκέπη τῶν πτερύγων, τῆς αὐλοῦ σου δόξης, φρουρῶν ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· Ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς ταξιάρχης τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Μικρὰ Εἰσοδός.

Εἰσοδικόν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός,, (ὁ β΄ χορὸς) ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουῖα.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος δ΄/Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγε, δυσωποῦμέν σε ἀεὶ ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς σαῖς δεήσεσι τειχίσῃς ἡμᾶς, σκέπη τῶν πτερύγων, τῆς αὐλοῦ σου δόξης, φρουρῶν ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· Ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς ταξιάρχης τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον Ἦχος δ΄. Αὐτόμελον.

Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννα ὀνειδισμοῦ ἀτεκνίας, καὶ Ἀδὰμ καὶ Εὐά, ἐκ

τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἤλευθερώθησαν, Ἄχραντε, ἐν τῇ ἀγίᾳ γεννήσει σου· αὐτὴν ἐορτάζει καὶ ὁ λαός σου, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων, λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι· Ἡ στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. γ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΤΩΝ ΑΣΩΜΑΤΩΝ.**

Προκείμενον. Ἦχος δ΄.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **2:2-10**

Ἀδελφοί, εἰ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; Ἦτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη, συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ Θεοῦ σημείοις τε καὶ τέρασι καὶ ποικίλαις

δυνάμεσι καὶ Πνεύματος Ἁγίου με-
ρισμοῖς κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν.
Οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέταξε τὴν
οἰκουμένην τὴν μέλλουσιν, περὶ ἧς
λαλοῦμεν, διεμαρτύρατο δέ ποῦ
τις λέγων· «Τί ἐστὶν ἄνθρωπος ὅτι
μιμνήσκη αὐτοῦ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου
ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν; Ἠλάττωσας
αὐτόν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους,
δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν,
πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν πο-
δῶν αὐτοῦ»· ἐν γὰρ τῷ
«ὑποτάξαι» αὐτῷ τὰ «πάντα»
οὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ ἀνυπότακτον.
Νῦν δὲ οὐπὼ ὁρῶμεν αὐτῷ τὰ
«πάντα ὑποτεταγμένα»· τὸν δὲ
«βραχύ τι παρ' ἀγγέλους ἡλαττω-
μένον» βλέπομεν Ἰησοῦν διὰ τὸ
πάθημα τοῦ θανάτου «δόξῃ καὶ
τιμῇ ἐστεφανωμένον», ὅπως χάριτι
θεοῦ ὑπὲρ παντὸς γεύσεται
θανάτου. Ἐπρεπε γὰρ αὐτῷ, δι' ὃν
τὰ πάντα καὶ δι' οὗ τὰ πάντα, πολ-
λοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν ἀγαγόντα,
τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν
διὰ παθημάτων τελειῶσαι.

Ἀλληλούϊα. (γ) Ἦχος δ'.

Ἀινεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν
οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τοῖς
ὕψιστοις.

Στίχ. **Ἀ**ινεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ
ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν,
πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

*Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱε-
ροῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως*

Ἀξιόν ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, μα-
καρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀει-
μακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ

μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιω-
τέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδο-
ξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σερα-
φείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον
τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Κοινωνικὸν

Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ,
πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς
αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ἀλληλούϊα.

Ἦχος β'

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν,
ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον,
εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ
ἡμᾶς ἔσωσεν.

Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν
αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως
ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν Σου, ὅτι
ἡξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων
μυστηρίων Σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν
τῷ σῷ ἁγιασμῷ ὅλην τὴν ἡμέραν
μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην Σου.
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Εἵη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογη-
μένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ
αἰῶνος. **(τρίς).**

Ἀπόλυσις

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη

στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου

Κουλούρας Βέροιας.